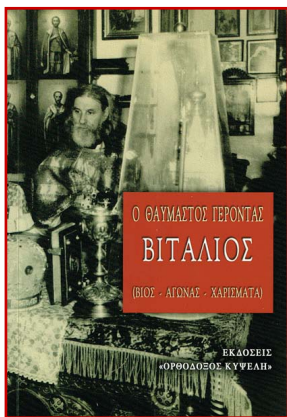

Βιβλιοπαρουσίασις

Ὁ θαυμαστός Γέροντας Βιτάλιος

(Βίος - Ἀγώνας - Χαρίσματα)

Μετάφραση ἀπὸ τὰ Ρωσικά: Ἀντόνιος Ντανίλιν
Ἐκδόσεις «Ὁρθόδοξος Κυψέλη», Θεσσαλονίκη
2008, σελίδες 134, (14 x 20 ἐκ.).

Περιεχόμενα τοῦ βιβλίου

Σημείωμα ἐκδότης.

Ἀντὶ εἰσαγωγῆς.

Κεφάλαιο πρῶτο

Παιδικὰ χρόνια πατρὸς Βιταλίου.

Κεφάλαιο δεύτερο

Στὸ ἡσυχαστήριον «Γκλίνσκα».

Κεφάλαιο τρίτο

Στὴν πόλιν Ταγκανρόγκ.

Κεφάλαιο τέταρτο

Στὴν ἔρημο.

Κεφάλαιο πέμπτο

Στὴν Τιφλίδα.

Κεφάλαιο ἕκτο

Προσκύνημα στὴν Ρωσία.

Κεφάλαιο ἕβδομο

Ὁ σταυρὸς τῆς ποιμαντικῆς διακονίας.

Κεφάλαιο ὄγδοο

Τὸ τέλος τοῦ π. Βιταλίου.

Κεφάλαιο ἔνατο

Ἡ κοίμηση τοῦ π. Βιταλίου.

Κεφάλαιο δέκατο

Νουθεσίες πατρὸς Βιταλίου.

* * *

■ Νουθεσίες καὶ Διδαχές του

Περὶ ἀγάπης

Ἡ μόνη μας φροντίδα πρέπει νὰ εἶναι πῶς νὰ ἀποκτήσουμε τὴν ἀγάπη.

Ὁ πατὴρ Βιτάλιος κυριολεκτικὰ θυσιάζε τὸν ἑαυτό του στοὺς ἄλλους ἀπὸ τὴν ἀγάπη του πρὸς τὸν πλησίον.

Πάντα ἔλεγε: **«Πρέπει νὰ βοηθᾶμε τὸν ἄλλον χωρὶς νὰ σπλαχνιζόμαστε τὸν ἑαυτό μας»**. Αὐτὸς ποτὲ δὲν σπλαχνιζόταν τὸν ἑαυτό του καὶ μόνο ἀπὸ τὸν ἑαυτό του εἶχε ἀπαιτήσεις...

Αὐτοὶ ποὺ τὸν εἶχαν γνωρίσει ἀπὸ κοντὰ ἔλεγαν πῶς ὁ πατὴρ Βιτάλιος δὲν ἦταν αὐτοῦ τοῦ κόσμου.

Ὅταν ἤθελε νὰ βρεῖ φίλο μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, ὁ πνευματικὸς του τοῦ εἶπε: **«Μὴν ψάχνεις, δὲν θὰ βρεῖς φίλο. Κανένας ἄνθρωπος στὸν κόσμο δὲν θὰ σὲ καταλάβει, γι' αὐτὸ θὰ εἶσαι μόνος»**.

Ἐκ πρώτης ὄψεως, αὐτὸ μπορεῖ νὰ φανεῖ παράξενο γιατί πάντα γύρω του ὑπῆρχαν πολλοὶ ἄνθρωποι ποὺ τὸν ἀγαποῦσαν. Καὶ ὅμως...

Μία πνευματικὴ του κόρη λέγει: **«Γνώριζα τὸν πατέρα Βιτάλιο πάνω ἀπὸ σαράντα χρόνια. Μία φορὰ ἐκεῖνος μοῦ εἶπε: “Ἐσὺ μὲ ξέρεις καλά”**».

Και ἐγὼ σκέφτηκα: **“Πῶς** μπορεῖ κανεὶς νὰ τὸν ξέρει, ἀφοῦ ὁ Ἴδιος ὁ Κύριος τοῦ ἀποκαλύπτει τὰ μυστήριά του”».

Στὰ πνευματικά του τέκνα ὁ πατὴρ Βιτάλιος ἔλεγε: **«Μόνος** ὁ Θεὸς εἶναι γιὰ μᾶς Πατέρας καὶ Φίλος καὶ Ἀδελφός».

Σ’ ἓνα γράμμα πρὸς πνευματικὴ του κόρη τὴν παρηγοροῦσε λέγοντας: **«Ὅπου** καὶ νὰ βρισκόμουν ποτὲ μόνος μου δὲν ἦμουν. **Και** ἐσὺ δὲν εἶσαι μόνη, μαζί σου εἶναι ὁ Κύριος, ἡ Παναγία, ὁ ἄγγελος φύλακας καὶ ὅλοι οἱ ἅγιοι...».

Σ’ αὐτοὺς πού ἔλεγαν ὅτι στὴν ἐποχὴ μας δὲν ὑπάρχουν μεγάλοι Ἅγιοι ὁ πατὴρ Βιτάλιος ἀπαντοῦσε: **«Ἡ** δύναμη τῆς χάριτος εἶναι ἴδια σήμερα ὅπως καὶ στὴν ἐποχὴ τῶν Ἀποστόλων, φταῖμε ἐμεῖς».

Μιὰ φορὰ τὸν ἐπισκέφτηκαν κάποιοι Μοναχοὶ ἀπὸ τὴν Ἀλάσκα καὶ τὸν ρώτησαν: **«Υ**πάρχουν στὸν εἰκοστὸ αἰῶνα ἅγιοι ὅμοιοι μ’ αὐτοὺς πού διαβάζουμε στὰ πατερικά;».

Ὁ πατὴρ Βιτάλιος τοὺς ἀπάντησε καταφατικά: **«Τ**οὺς βλέπουμε, τοὺς ἀκοῦμε, βρίσκονται ἀνάμεσά μας, ὅμως δὲν ἔχουμε πίστη καὶ ὑπακοὴ πού εἶχαν οἱ παλαιοὶ πατέρες, γι’ αὐτὸ καὶ δὲν τοὺς ξέρουμε».

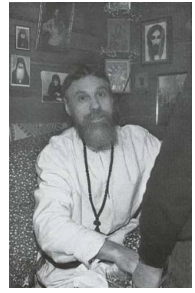
Μὲ τὴν δύναμη τῆς ἀγάπης ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νὰ κάνει μεγάλα θαύματα. **«Ν**ὰ ἔχουμε ἀγάπη καὶ θὰ χωρίσουν οἱ τοῖχοι», ἔλεγε ὁ πατὴρ Βιτάλιος. **Ἐδῶ** μᾶλλον βρίσκεται καὶ ἡ ἐξήγησις τῶν θαυμάτων πού ἔκανε θεραπεύοντας τοὺς ἀρρώστους.

Τὸ πρόσωπο τοῦ πατρὸς Βιταλίου εἶχε κάποια ἀσυνήθιστη ὁμορφιά, πνευματικὴ ὁμορφιά. **Κοιτοῦ**σες τὸ πρόσωπό του καὶ δὲν μποροῦσες νὰ χορτάσεις. **Ὅμως** δὲν ἐπέτρεπε νὰ τὸν φωτογραφίζουν λέγοντας: **«Ἡ** ἀμοιβὴ θὰ εἶναι λιγότερη». **Γι’** αὐτὸ ὑπάρχουν μόνο λίγες φωτογραφίες του. **Οὔτε** ὑπάρχουν ἠχογραφεμένες οἱ ὁμιλίες του...

Φεύγοντας ὁ πατὴρ Βιτάλιος δὲν ἄφησε καμία ὑλικὴ κληρονομιά. **Ὅμως** ἄφησε κάτι παραπάνω, μᾶς ἄφησε τὴν ἀγάπη του. **Αὐτὴ** ἡ ἀγάπη ζεῖ τώρα στὶς καρδιές τῶν ἀνθρώπων.

Σ’ ἓνα πασχαλινὸ γράμμα του ἔγραψε τὰ ἐξῆς πού θὰ θεωρηθοῦν ὡς παρακαταθήκη του:

«Νὰ ἀγαπήσουμε τὸν πλησίον καὶ θὰ ἀγαπήσουμε τὸν Χριστό. Νὰ ἀγαπήσουμε αὐτοὺς πού

μᾶς προσβάλλουν, τοὺς ἐχθροὺς μας καὶ θὰ μᾶς ἀνοίξουν οἱ πύλες τῆς χαρᾶς καὶ ὁ Ἀναστημένος Χριστὸς θὰ ἀνταμώσει τὴν ψυχὴ μας ποὺ ἔχει ἀναστηθεῖ στὴν ἀγάπη. **Νά**, αὐτὸ εἶναι! **Μόνο** αὐτὰ τὰ λίγα περιμένει ἀπὸ μᾶς ὁ Κύριος! **Ἐδῶ** εἶναι ὁ Παράδεισος! **Ἐδῶ** εἶναι ἡ Ἀνάστασις! **Νὰ** ἀγαπήσουμε τὴν ἀγάπη καὶ θὰ ζήσουμε ἐν Χριστῷ, ποὺ ἀναστήθηκε μετὰ ἀπὸ τὸ Πάθος καὶ τὸ Θάνατο ποὺ ὑπέφερε ἀπὸ ἀγάπη γιὰ μᾶς!».

